

Κεφάλαιο 22

Η καθημερινή ζωή και η εκπαίδευση των Αθηναίων

Οι Αθηναίοι

Ανάγλυφη παράσταση παλαιστών

Ήταν χαρούμενοι
άνθρωποι

Φρόντιζαν να περνά
καλά

Περνούσαν τις
ελεύθερες ώρες τους
στα γυμναστήρια και
την αγορά

Τα σπίτια

1. Αναπαράσταση σπιτιού
αρχαίας Αθήνας

Ήταν χαμηλά και
απλά.

Δεν είχαν
παράθυρα στον
δρόμο.

Είχαν λίγα έπιπλα
στα δωμάτιά τους.

Η τροφή

Λαχανικά, ελιές
και ψάρια.

Κρέας έτρωγαν
στις γιορτές και
στις θυσίες.

Η τροφή

Έπιναν **νερωμένο** κρασί για να διασκεδάζουν χωρίς να μεθάνε.

Πρόσκληση σε γεύμα

◦ Παρακόρη: Ηρακλή μου αγαπητέ, μας ήρθες πάλι; Έλα μέσα. Η Περσεφόνη, μόλις έμαθε το γυρισμό σου, αμέσως ζύμωσε ψωμιά, έβαλε στη φωτιά δύο τρία καζάνια φάβα, στη θράκα σου έψησε ολόκληρο βόδι, σου έφτιαξε πίτες και τηγανίτες. Έλα μέσα.

Ξανθίας: Ευχαριστώ πολύ.

Παρακόρη: Μη φεύγεις, μη! Για σένα βράζει πουλερικά και σου καβούρδισε στραγάλια και σου ετοίμασε γλυκό κρασί.

Ξανθίας: Είσαι πολύ ευγενική.

Ο μάγειρας ετοιμαζόταν να βγάλει των ψαριών τις φέτες από τη σχάρα και το τραπέζι ήταν στρωμένο.

Αριστοφάνης, Βάτραχοι, στ. 503-518 (διασκευή)

Παράθεμα 1 σχολικό βιβλίο σελ.70

Οι γυναίκες

Έμεναν στο σπίτι και
σπάνια έβγαιναν έξω.

Ασχολούνταν με τις
εργασίες του σπιτιού:
μαγείρευαν,
ύφαιναν,
ζύμωναν κ.α

Οι γυναίκες

Ενδιαφέρονταν για τον εαυτό τους:
ντύνονταν ωραία,
βάφονταν,
άλλαζαν το χτένισμα

Ο Περικλής αγορεύει
στην Πνύκα

Η εκπαίδευση

Τα αγόρια **ως τα εφτά** τους χρόνια έμεναν σπίτι. Μετά **ο παιδαγωγός** τα συνόδευε στον **γραμματιστή** και τον **κιθαριστή**.

παιδαγωγός : ο έμπιστος δούλος που συνόδευε τα παιδιά στο σχολείο

Η εκπαίδευση

2. Σχολείο στην αρχαία Αθήνα. Ο κιθαριστής και ο γραμματιστής κάνουν μάθημα. Στην άκρη δεξιά κάθεται ο παιδαγωγός.

Στον **γραμματιστή** τα παιδιά
μάθαιναν:
να διαβάζουν
να γράφουν
να λογαριάζουν

Στον **κιθαριστή** τα παιδιά
μάθαιναν να παίζουν:
κιθάρα
λύρα

Ο όρκος των Αθηναίων εφήβων

Δε θα ντροπιάσω τα όπλα τα ιερά, ούτε θα εγκαταλείψω το συμμαχητή μου, με οποιονδήποτε κι αν ταχθώ στη γραμμή. Θα αμυνθώ και για τα ιερά και τα όσια και μόνος και μαζί με πολλούς και την πατρίδα δε θα παραδώσω μικρότερη αλλά μεγαλύτερη και ισχυρότερη απ' όση την παρέλαβα. και θα υπακούσω πρόθυμα σ' αυτούς που δικάζουν κάθε φορά και θα πολιτεύομαι σύμφωνα με τους καθιερωμένους θεσμούς και σύμφωνα με όσους άλλους ο λαός με κοινή απόφαση θα καθιερώσει. Και σε περίπτωση που κάποιος θα αποπειραθεί να καταλύσει τους θεσμούς ή να μην πειθαρχεί σ' αυτούς, δεν θα επιτρέψω, θα αμυνθώ και μόνος και μαζί με πολλούς. Και θα τιμήσω τα πατροπαράδοτα ιερά.

Η εκπαίδευση

Ανώτερα σχολεία δεν υπήρχαν.

Μετά οι νέοι υπηρετούσαν για 2 χρόνια στον στρατό.

Τα κυριότερα παιχνίδια των παιδιών της αρχαίας Ελλάδας

Τα παιδιά της αρχαίας Αθήνας αλλά και όλης της Ελλάδας έπαιζαν με τη σφαίρα και την μπάλα, με το στεφάνι, με τη σβούρα, με τα κοκκαλάκια, το κουτσό, το παιχνίδι του αρνιού που πηδά, τον εφεδρισμό, παιχνίδι σύμφωνα με το οποίο έπρεπε να παίρνεις επάνω στην πλάτη σου ένα φίλο σου. Έπαιζαν με βόλους ή καλύτερα με καρύδια κάπως έτσι: έριχναν ένα καρύδι πάνω σε τρία άλλα που σχημάτιζαν πυραμίδα.

Ο νικητής που χαλούσε την πυραμίδα έπαιρνε τα καρύδια. Όταν έπαιζαν το παιχνίδι που είναι γνωστό σαν δέλτα, χάραζαν στο χώμα ένα τρίγωνο. Νικούσε όποιος πετούσε το καρύδι μέσα στο τρίγωνο και έπαιρνε όλα τα καρύδια. Άλλοτε έσκαβαν στο έδαφος ένα λακκάκι και προσπαθούσαν να ρίξουν τα καρύδια μέσα σε αυτό. Ένα παιχνίδι ισορροπίας ήταν ο ασκολιασμός. Συναγωνίζονταν ποιος θα κρατούσε περισσότερη ώρα ισορροπία σε ένα ασκί γεμάτο κρασί που πριν το είχαν αλείψει με λάδι. Γνωστά επί-σης στους αρχαίους ήταν τα ξυλοπόδαρα καθώς και το παιχνίδι που λέμε εμείς γιογιό. Αυτό ήταν ξύλινο ή μεταλλικό ή πήλινο. Έπαιζαν ακόμη και με κομμάτια από σπασμένα αγγεία ή με πέτρες που τις πετούσαν όσο πιο κοντά μπορούσαν σε μια γραμμή χαραγμένη στο έδαφος.

Ρ. Φλασελιέρ, Ο δημόσιος και ιδιωτικός βίος των Ελλήνων (διασκευή).

Παράθεμα 2 σχολικό βιβλίο σελ.71

ΤΕΛΟΣ

